

4. Mose 5

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

2 πρόσταξον τοῖς νίοῖς ισραὴλ καὶ ἔξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορροῦ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ

3 ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἔως θηλυκοῦ ἔξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐ μὴ μιανοῦσιν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς

4 καὶ ἐποίησαν οὗτως οἱ νίοὶ ισραὴλ καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ μωυσῇ οὗτως ἐποίησαν οἱ νίοὶ ισραὴλ

5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

6 λάλησον τοῖς νίοῖς ισραὴλ λέγων ἀνὴρ ἦ γυνή ὅστις ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ παριδών παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη

7 ἔξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν ἦν ἐποίησεν καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ

8 ἐὰν δὲ μὴ ἦ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ ἵερεῖ ἔσται πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ δι' οὗ ἔξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ

9 καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἀγιαζόμενα ἐν νίοῖς ισραὴλ ὅσα ἀν προσφέρωσιν τῷ κυρίῳ τῷ ἵερεῖ αὐτῷ ἔσται

10 καὶ ἔκάστου τὰ ἱγιασμένα αὐτοῦ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἐὰν δῷ τῷ ἵερεῖ αὐτῷ ἔσται

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

12 λάλησον τοῖς νίοῖς ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παρίδῃ αὐτὸν ὑπεριδοῦσα

13 καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λάθῃ ἔξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ αὐτὴν δὲ ἦ μεμιαμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη

14 καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμίανται ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ἦ μεμιαμένη

15 καὶ ἄξει ὁ ἀνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἵερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οιφρ ἄλευρον κρίθινον οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸν ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸν λίβανον ἔστιν γὰρ θυσία ζηλοτυπίας θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἀμαρτίαν

16 καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἵερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου

17 καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὁστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λαβὼν ὁ ἵερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ

18 καὶ στήσει ὁ ἵερεὺς τὴν γυναικαναντί κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἵερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου

19 καὶ ὄρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἵερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικὶ εἰ μὴ κεκοίμηται τις μετὰ σοῦ εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς ἀθόᾳ ἵσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου

20 εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπ' ἀνδρὸς οὕσα ἢ μεμίανσαι καὶ ἔδωκέν τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρός σου

21 καὶ ὄρκιεῖ ὁ ἵερεὺς τὴν γυναικαναντί τοῖς ὄρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐρεῖ ὁ ἵερεὺς τῇ γυναικὶ δῷῃ κύριός σε ἐν ἀρῷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην

22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ γένοιτο γένοιτο

23 καὶ γράψει ὁ ἵερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου

24 καὶ ποτιεῖ τὴν γυναικαναντί τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ

25 καὶ λήμψεται ὁ ἵερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἐναντὶ κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον

26 καὶ δράξεται ὁ ἵερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναικαναντί τὸ ὕδωρ

27 καὶ ἔσται ἐὰν ἦ μεμιαμένη καὶ λήθη λάθη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς

28 ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ἦ καὶ ἀθόᾳ ἔσται καὶ ἐκσπερματεῖ σπέρμα

29 οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ᾧ ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπ' ἀνδρὸς οὕσα καὶ μιανθῇ

30 ἦ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναικαναντί τοῦ καὶ στήσει τὴν γυναικαναντί τοῦ καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἵερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον

31 καὶ ἀθῷος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς